

—Ти си младъ и смѣлъ,
Събаряшъ планинитѣ,
А пѣкъ на мене вече
Прѣброени сж днитѣ.

Кюрди не обърналъ внимание на нейнитѣ думи и почналъ да работи. Така той работилъ много дни наредъ безъ да си почине и безъ да се обърне назадъ. Но работата вървѣла бавно. Желѣзната прѣстъ мжчно се ровила, желѣзнитѣ камъни мжчно се крѣтили. Когато навлѣзълъ доста дълбоко подъ планината, Кюрди усѣтилъ, че нѣкой го ударилъ силно по гърба съ камъкъ и неволно се обърналъ назадъ, като забравилъ, че не трябвало да поглѣжда назадъ. Той видѣлъ задъ себе си малкото джудже което бѣше му се мѣрвало въ първия день на работата и отъ когото бѣше чулъ, че не трѣбва да се обръща назадъ. Джуджето веднага изчезнало.

Кюрди като поглѣдналъ назадъ изровената дубка почнала полека-лека да се затваря, и той избѣгалъ навънъ за да не остане затиснатъ подъ планината.

Кюрди пакъ не се отчаялъ. Той се явилъ на другия дѣнь и съ нови сили почналъ да работи. Наблизо той видѣлъ пакъ оная грозна и стара жена която пѣяла:

—Ти си младъ и смѣлъ,
Събаряшъ планинитѣ,
А пѣкъ на мене вече
Прѣброени сж днитѣ.

Кюрди билъ владенъ въ работата си, не я поглеждалъ и не обърналъ внимание на нейнитѣ думи.

Близо минало пакъ джуджето и пѣяло старата си пѣсень:

Който иска да пробие
Тѣзъ желѣзна планина—
Назадъ да не се обръща,
Да не гледа на страна.

Кюрди си далъ дума да не поглежда вече назадъ, каквото ще да става. Така той работилъ цѣлъ мѣсець. Джуджето го замѣряло съ камъни по гър-